ni manum sic [illegible] ra. termius asi[illegible]ras mora testis abs[illegible]us. cū q̃ ptātis p[illegible]ms [illegible]h exit.

Intellexim⁹ cognoscendū. ex hac tē colligitur manifeste q̃ cū reus i mo dū excepcōis aliquā excepcōnē obicit actori q̃ te illa incidēti tm cognscē debeat fundata intencōe actoris p̃mo. ut. C. d. pba. exceptiones. et C. de excep. si qdē. ognscē dr nō sentēciare ſ tm sup p̃nciali. p̃nūciandū sit sup ſ fuit diuersitas inter doctores. b. dicebat q̃ sup incidēti qōe sme exceptione. p̃nūciari non dr. sed tm ognosci de ipa. ſ sup principali solūmodo. q̃ eoipso q̃ p̃nūciatur sup principali qōne satis intelligit esse. p̃nūciatū sup incidēti p quādā oseqntiam. et hoc dicebat p. l. illas. C. de or. iud. l. i. et q̃ ibi dr ad officiū iudicis pertinet vmūsq; ictēte qōes examinare qm nō de cā p̃nūciat ſ de hēditate. C. de or. ag. l. ij. ff. n. et. C. ad l. iul. de adult. qm alexāder. et. C. ad. l. fa. de plag. l. p̃ses. puncie. m. et. p. dicebant q̃ sup hac questione semp dr p̃nūciari. ff. de iudic. de q̃ re. et J. de cā pos. cū sup. et. ff. d minor. inter utile. et. ff. de p̃ua. l. ij. et. ff. de libe. cā. liberis. C. ul. et bene verū ē ñ impediatur ꝓter cōdicōes sue psone q̃ ē pedaneus iudex. ut. C. de iudi. quotiēs. vel o dicōnē rei vel q̃ pupillus ē cui mouetur qō status incidenter tūc nō p̃nūciatur sed differtur sup cā statu ſ de hēditate. C. d or. iu. l. i. dñs. io. et ajo. cū eo distinguit ꝛ bñ inter incidentes qōnes ꝛ emergentes siue exceptiones. incidēs qō dicitur q̃ o petit reo etiā aī litē otesta. puta pactum de nō petēdo. res iudicata. delatio iuramenti. o sanguinitas q̃ obstat matrimonio. uel aliud qōcū q̃ impēdimentū ꝓpetuū ꝛ cōsilia. In hijs enī obtinet sntia b. q̃ non p̃nūciatur in hijs ſ sup p̃nūciali. ut ſ expresse apparet. et in hijs nō p̃nūciatur nisi qn̄ ciuilis incidit criminali. uel ecōtra. ij. q. xi. C. alias. d. qui cōfitetur. et. C. ad. l. iul. de adult. qm alexandri. et. C. ad. l. fa. de plag. p̃ses. puncie. et ecōtra qn̄ ciuilis ciuili p̃iudicat. J. e. tuā. et. iij. q. xi. C. si de hereditate. J. qui fi. fuit legitim. lator. Emergēs dicitur ille q̃ o petit ꝛ emergūt i litē. puta an dilacō fit dāda an nō an this testis sit recipiēdus vel nō. an tal' posicō vel introgacō facienda sit ul' nō ul' utrū aliq̃s sit i possessiōe libratus vel nō. ꝛ i istis e

sed expediri d̃ eat qōnes dr tm iudicialis strepitus diebus quiescere ferians qui ob reuerentiā dei noscūtur esse statuti. scz natalis dñi sancti stephani iohannis euangeliste innocētū sā siluestri circumcisionis epiphaniarū. vij. diebus dominice passiōis resurrectionis cū. vij. sequentibus. ascensionis pentheē. cū duobus qui sequūtur. natiuitatis iohannis baptiste festiuitatū oīm gloriose v̄ginis. xij. apl'orū. et p̃cipue petri ꝛ pauli. beati laurētij dedicacōnis beati michahel' solemnitatis oīnium sanctorū ac diebus dñicis ceterisq; solemnitatibus quas singuli epi i suis diocē. cū clero ꝛ ꝓplo duxerint solēniter venerādas. quibus utiq; solemnibus ferijs nisi necēcitas urgeat vel pietas suadeat usq; adeo ouenit ab huiusmodi abstinere ut cōsentientibus etiā ptibus nec processus habitus teneat nec sententia quā oūgit diebus hmōi p̃mulgari. liez diebus feriatis qui gratia vīdemiarū vel messiū ob necessitates hoīm indulgentur p̃cedi valeat si de ptium p̃cesserit voluntate.

De ordine cognitionum.

Lemes. iij. alatrino epo.

Intellexim⁹ qd̃ cū quedā mulier peteret quendā in virū testes ad sue intencōis assertionē induxeit p q̃s ps viri futurū sibi p̃iudiciū meuens exceptionez o sanguinitatis obiecit. ex qua intendit petiōnē in

probata quēstio principalis p̃mitur an o gnoscendū ē de ipa q̃ ad diffinicōnis articulū p̃cedatur. quo facto virum ab impeticōne in ſris put exposcat ratio iuris absoluas.

Innocen. iij. epo narnuen.

Vm dilectus filius abbas de ferentillo de nobilibus viris dñis de artone depositerit qōnē q̃ manu armata ꝛ cū exercitu ad castrū mōsterij vemētes in p̃dis aīalium ꝛ alijs damnificare dēm cenobium p̃siūpserit de q̃bus iusticiā sibi fieri postulabat ei citra litē otestatā ſb forma excepcōis fuit ex aduerso responsum q̃ p ipīus dolū ꝛ violentiā castrū sibi ablatum amiserāt qōrū ꝓgenitores eorū tenuerant ꝛ ipi possederant inquiete sibi petētes prius restitui q̃ peti cōmbus ipīus responderēt p̃tum cū testes haberent p̃sentes p quos intētionē suā incōtinēti p̃bare volebant. Verū ex pte abbatis fuit taliter replicatum. q̃ ab eo restitutio peti nō poterat q̃ nō fuerat spoliator. p̃sertim cū dēm castrū ad ius ꝛ ꝓprietatem sui monasterij pīneret. et q̃ etiā ps adūsa nullatenus denegabat. vñ verus dñs ad quē ab alio res sua possessa reuertitur etiā post tpa longiora retentionis debebat omodū obtinē. iudiciū restitutorium o tra spoliatorē tm repetē dīnoscatur. et J. Nos aūt distinguendū esse credimus utrū spoliacōnis questō ab eis dē nobilibus fit obiecta

debuit nocere ecciē volus abbatis siue violēcia cū delic. ꝛ c. x vi. q. vi. si ep̃m. sed hic totus ouentus o senserat ab inicio vel ex post facto. J. de resti. spol. cū ad sedē. in fi. sentio in maleficio retrotrahitur. s. cuius nomie factum est cōpatur. ff. de vi ꝛ vi. ar. l. i. C. si cum quis. f Incōtinēti faciebat ad hoc ut restitueretur. J. de resti. spol. literas. o venjens. ij. tionis. x vi. q. iij. C. q̃ pt. v. si mala. et. C. de g Retens vel. xl. annorū. si quis emptionis. C. sma aūt b Spoliatorē. uel otra eū qui mādauit uel ratā habuit nem. fiez. de resti. spol. cum ad sedem. in fi. et. ff. de vi. et vi te. nisi scīēter rem recipiat a dei ectore cū p hoc ei succeda